

РЕШЕНИЕ

№ 8258

гр. София, 22.12.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 25.11.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Стоева

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Мargarита Немска

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8237** по описа за **2016** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 10.06.2016 г. по НАХД № 700/2015 г. на СРС, НО, 20-ти състав е отменено Наказателно постановление (НП) № 006 от 12.12.2014 г., издадено от председателя на Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори (КПНРО) за нарушение на разпоредбата на чл. 33, ал. 1, т. 11 от Закона за независимия финансов одит (ЗНФО) – отм., с което на основание чл. 41, ал. 1 от ЗНФО (отм.) е наложено административно наказание – „отнемане на правото на извършване на независим финансов одит на финансови отчети“ на Н. Н. О. за срок от две години.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от КПНРО с оплаквания за нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Излагат се доводи, за неправилност на извода на СРС за липса на датата и мястото на нарушението в наказателното постановление.

В съдебно заседание касатора, чрез юрк. В. моли за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което да се потвърди НП. Представя и писмени бележки.

Ответникът, чрез своя процесуален представител адв. А. моли касационната жалбата да се остави без уважение. Излага подробни мотиви за това в писмено становище приобщено по делото.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна и доказана.

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице според чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява процесуално допустима.

По съществуто на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания. При изяснена фактическа обстановка съдът е направил законосъобразни правни изводи.

В производството пред СРС е установено, че на 4.07.2013 г. Н. Н. О. като регистриран одитор - Д. №0494 по списъка на Института на дипломираните експерт-счетоводители, поел одиторски ангажимент - за извършване, съгласно изискванията на Международните одиторски стандарти, на независим финансов одит на ГФО за 2013 г. и извършил и подписал финансов отчет на ДФ „К. Балансиран фонд" ЕИК[ЕИК] (Доклад за независим финансов одит от 14.03.2014 г.), ДФ „К. Фонд Акции" ЕИК[ЕИК] (Доклад за независим финансов одит от 14.03.2014 г.), ДФ „К. Фонд Паричен пазар" ЕИК[ЕИК] (Доклад за независим финансов одит от 14.03.2014 г.), „К. А. Мениджмънт" ЕИК[ЕИК] (Доклад за независим финансов одит от 24.01.2014 г.). На 10.01.2014 г. и 13.03.2014 г. О. попълнил/одобрил общо 4 броя формуляри за установени заплахи относно 2013 одитирана година, в които било посочено, че одиторът, подписващ одитния доклад, е член на одитния комитет на [фирма], като няма нарушение на независимост и липсва конфликт на интереси, няма свързани лица и членовете на одитния комитет не са администратори на банката, поради което и оценката за значимост на заплахата (личен интерес и фамилиарност и принципите на обективност и професионално поведение) била определена като ниска, както и че заплахата не е свързана с нарушаване на независимостта и конфликт на интереси. Във формулярите били посочени и приложените предпазни мерки, съгласно §200.13 от ЕКПС, като в заключение било написано, че заплахата е елиминирана или сведена до приемливо ниво.

При извършване на проверка на дейността на О. било установено че, в качеството си на регистриран одитор, през посочения период е изпълнил ангажименти за независим финансов одит на ГФО за 2013 г., като е изготвил и подписал одиторски доклади с изразено некавалифицирано мнение на дъщерните на [фирма] дружества: ДФ „К. Балансиран фонд" ЕИК[ЕИК] (Доклад за независим финансов одит от 14.03.2014 г.), ДФ „К. Фонд Акции" ЕИК[ЕИК] (Доклад за независим финансов одит от 14.03.2014 г.), ДФ „К. Фонд Паричен пазар" ЕИК[ЕИК] (Доклад за независим финансов одит от

14.03.2014 г.), „К. А. Мениджмънт“ ЕИК[ЕИК] (Доклад за независим финансов одит от 24.01.2014 г.), но при поемане и изпълнение на одитните ангажименти не е идентифицирал заплахи за нарушаване на фундаменталните етични принципи, съгласно изискванията на § 100.5 (а), (б) и (д), във връзка с § 100.12 (а) и (в) от Етичния кодекс на професионалните счетоводители и не е предприел нужните предпазни мерки, с което е извършил състава на нарушението на чл. 33, ал. 1, т. 11 от ЗНФО (отм.). При така изложената фактическа обстановка и направени констатации е бил издаден АУАН № 0006 от 03.12.2014 г., а въз основа на него и процесното НП № 0006 от 12.12.2014 г. издадено от председателя на Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори /КПНРО/.

Неоснователно е оплакването на касатора, че решението на първоинстанционния съд е необосновано. Районният съдия е анализирал всички писмени доказателства и свидетелски показания както поотделно, така и в тяхната съвкупност, и приетата от него фактическа обстановка кореспондира напълно с тези доказателства. За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя – С. Ш., както и писмените доказателства, представени по делото от страна на АНО и жалбоподателя.

Съдът е обсъдил доказателствата, приложени към административната преписка, представените доказателства от жалбоподателя и свидетелските показания и въз основа на тях коректно е установил релевантните за спора факти и правилно ги е подвел в хипотезата на приложимия материалния закон.

Решението е валидно, допустимо и правилно. Направените фактически и правни изводи се споделят изцяло от настоящата инстанция.

За да постанови обжалваното решение, въззивният съд е приел, че са налице множество процесуални нарушения.

Правилен е доводът на въззивния съд, че НП № 0006 от 12.12.2014 г. издадено от председателя на КПНРО / а и АУАН № 0006 от 03.12.2014 г./ не отговаря на императивните изисквания на ЗАНН, тъй като не посочва кога и къде е извършено твърдяното нарушение. Правилен е извода на СРС за липса в НП на посочена дата и място на извършване на нарушението, което е императивно изискване по чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Този факт сам по себе си се оказва съществено нарушение на процесуалните правила, ограничаващо правото на защита на наказаното лице и водещо до отмяната на НП. Тези задължителни реквизити на съставения АУАН, респективно НП представляват едни от съществените изисквания, визирани в чл. 42 т.3 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН досежно законосъобразност на санкционния акт. Неизпълнението на горните разпоредби засяга правото на защита и го ограничава в значителна степен, препятствайки възможността да се ангажират релевантни доказателства. По същество неизпълнението на разпоредбите чл. 42 т.3 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН представлява съществено процесуално нарушение и е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Настоящия съдебен състав споделя и другите доводи на СРС за процесуални

нарушения при издаването на наказателното постановление. Извода на съда, че е незаконосъобразно и недопустимо елементи от обективната и/или субективната страна, за което и да е нарушение да не са посочени в текстово изписване на нарушението, а да се извеждат по подразбиране или предположение е правилен. Тези обективни и/или субективни елементи е задължително да бъдат написани в словесното изложение на нарушението, за да се обоснове преценката за съставомерност на деянието на посоченото лице по съответно цитираната правна квалификация на Закона.

На последно място е законосъобразен извода на въззивния съд, че административнонаказващият орган, макар и да е наложил едно от алтернативно предвидените за описаното нарушение наказание, не е мотивирал преценката си защо е наложил именно това, явяващо се най-тежко наказание, въпреки констатациите, че нарушението на наказаното лице е първо.

СРС изследвайки релевантните по делото е изложил мотиви, че посочените съществени процесуални нарушения, поотделно и в съвкупност водят до незаконосъобразност на НП, а и на АУАН и същите не могат да бъдат отстранени в съдебната фаза, което се споделя и от настоящата инстанция. Правилен и законосъобразен е извода на въззивния съд, че съда не може да санира и валидизира НП /и АУАН/, предвид характера на съдебното производство, което допълнително обективира обосноваването на обжалваното съдебно решение.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че решението на СРС е правилно, валидно и допустимо и като такова следва да бъде оставено в сила. Не се констатира наличието на касационни основания по смисъла на чл.348, ал. 1 от НПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.06.2016 г. по НАХД № 700/2015 г. на СРС, НО, 20-ти състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.